

FŐTITKÁRI BESZÁMOLÓ

Tisztelt Közgyűlés!

Kedves Tagtársak!

A törvényes előírásoknak és régi szokásainknak megfelelően előterjesztem jelentésemet a Közgyűlésnek az Egyesület vezető szervei által a legutóbbi közgyűlés óta végzett munkáról és Egyesületünk helyzetéről.

Egyesületünk vezető szervei számára a teendők jelentős részét már a múlt évi vezetőségválasztó közgyűlés meghatározta. Egyrészt a közgyűlés előkészítési szakaszában végzett közvéleménykutatás felszínre hozott számos megoldásra váró problémát a tagság köréből. Másrészt a közgyűlésen elhangzott referátumok — elsősorban dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter elvtárs beszéde, de a többi tagtársunk felszólalása is — igen sok feladatot, javaslatot, gondolatot vetettek fel.

Az elnökség munkája

A megválasztott új elnökség egyidejűleg két irányban kezdte meg tevékenységét: *egyrészt* saját munkájának alaposabb megszervezéséhez fogott, *másrészt* megkezdte az Egyesület egész országra kiterjedő szervezetének szorosabbra fogását.

Király Pál főtítkári beszámolóját tartja

Az elnökségi munka szervezettebbé tétele érdekében az elnökség áttekintette, rendszerezte és szelektálta a közgyűlés által felvetett feladatokat és *irányelveket tűzött ki önmaga számára annak érdekében, hogy hatályos működésének három esztendeje alatt erőt valóban a legfontosabb feladatok megoldására koncentrálva* hatékonyan segítse elő az Egyesület és ezen keresztül az erdőszet fejlődését. Az elnökségi munka irányelveit tartalmazó dokumentumot szaklapunk, AZ ERDŐ januári száma is leköszölte. Ezzel az intézkedéssel az elnökség azt szándékozott elérni, hogy *törekvéseit a tagság széles tömege elé tárva az eddiginél is nagyobb mértékben bírja a tagság bizalmát, támogatását kitűzött céljai megvalósításában.*

A feladatok rendszerezésén túlmenően az elnökségi munka szervezettebbé tételét kívánta szolgáltni az az intézkedés is, hogy az Egyesület vezető tisztségviselői egymás közötti munkamegosztást vezettek be, az egyes pozícióknak és személyi adottságoknak legmegfelelőbbben felosztva a tennivalókat.

Az elnökség tevékenységének másik iránya — az egyesületi szervezet szorosabbra fogása — az Egyesület életében, munkájában igen fontos szerepet játszó központi szakosztályok és szakbizottságok megerősítésével kezdődött. *A szakosztályok és bizottságok mintegy 50%-ának a vezetésével új tagtársakat bízott meg az elnökség. Az új vezetőknek mintegy a fele a vidéki csoportokból lett tiszttségére kijelölve.* Az elnökség ezen a téren is igyekezett a tagság azon jogos kívánságának eleget tenni, hogy a szakosztályok és bizottságok vezetésében is a vidéken élő tagság számarányának megfelelő szerepet kapjon. Azonban őszintén meg kell mondani, hogy a feladatok jelentkezésének mai üteme és módja mellett ez csupán az esetek egy részében lehetséges. Ennek az elvnek a túlhajtott erőltetése bizonyos határon túl már inkább Egyesületünk munkájának kárára, nem pedig hasznára válna.

A megbízott vezetők többsége átszervezte szakosztályát, illetve bizottságát. Az egyes esetekben szinte a szóbanforgó szakosztálynak a csöndes megszűnés állapotából való feltámasztását jelentette, többségében pedig a szakosztályok létszámának jelentős bővítését, a megszorított feladatoknak megfelelően. Az átszervezés során *a vidéken élő tagság jelentős tömegét vonták be a központi szervek munkájába,* így elmondhatjuk, hogy jelenleg az egyes szakterületek művelésében valóban az egész tagsági összetétel képviselve van.

A központi szakosztályok és bizottságok említett megerősítése meghozta az eredményt, mert összességükben *belső életükben igen élénk fellendülést érzeltünk.* Megnőtt az összejövetelek, rendezvények száma, az ott résztvevők aktivitása és örvendetes módon a vidéken tartott központi rendezvények száma.

A szervezetség fejlesztését célozta továbbá az úgynevezett *elnökségi összekötők* kijelölése az egyes helyi csoportokhoz és azokhoz a szakosztályokhoz, amelyeknek vezetője nem tagja az elnökségnek.

A vezetőségválasztó közgyűlés előkészítése során ugyanis felszínre került a zömében vidéken élő tagságnak az a jogos kívánsága, hogy szorosabb, közvetlenebb kapcsolat tartását kívánja választott vezetőitől és vezető szerveitől.

Az új elnökség maga is teljesen átérezte ennek a közvetlen kapcsolatnak a szükségességét és hasznosságát. Viszont a tagságnak az ország egész területére terjedő rendkívüli szétszórtsága miatt az öt vezető tiszttségviselő (akik közül kettő maga is vidéki) ezt a személyes kapcsolattartást megoldani nem tudja. Ezért határozott úgy az elnökség, hogy ezen a téren is munkamegosztást vezet be és saját soraiból küldött ki összekötő elnökségi tagokat az egyes egyesületi alapszervezetekhez. *Az összekötők fő feladata: lehetőleg együtt élni a kijelölt csoport tagságával, közvetlenül érzékelni a tagság gondjait, problémáit és azokat személyesen közvetíteni a vezetők és vezető testületek felé.* Továbbá megfordítva: az elnökség gondjait és szándékait személyesen közvetíteni a tagság felé és érzékelni annak reakcióját.

Meg kell említenem, hogy — bár szórványosan, de — felmerült néhány helyen az elnökségi összekötők funkciójának helytelen értelmezése is: a bizalmatlanság jelét vélték felfedezni bennük, valamiféle központi ellenőrnek tekintették az összekötőt. Ezért az elnökségi munka irányelvei címet viselő dokumentumhoz csatolva szaklapunkban közzétettük az összekötők feladatainak leírását is. Úgy gondolom, hogy a közlemény és az imént elmondottak tökéletesen alkalmasak ezeknek a félreértéseknek az eloszlatására.

Az elnökség a félév további részében az Egyesület éves munkatervének és költségvetésének meghatározásával, az egyesületi Alapszabályok átdolgozásával, az Egyesület szaklapjának problémáival, a közgyűlés előkészítésével és egyéb ügyekkel foglalkozott. Ezen munkák során már részben választóra váltotta azokat az elveket, amelyeket működése kezdetén maga elé tűzött.

Az elnökségi összekötők is megkezdték működésüket. Részt vettek helyi csoportjuk, illetve szakosztályuk folyó évi munkatervének kidolgozásában, a csoportoknak az MTESZ területi szervezetei által eszközölt beszámoltatásán, rendezvényein. Közvetítették az elnökségi határozatokat és hasznos szempontokat adtak egységüknek a további munkához.

Aktivizálódott a választmány

Jelentős változás ment végbe a választmány munkájában a beszámolási időszak alatt. Úgy tűnik, hogy hosszú idő — talán a felszabadulás — óta először most talált igazán magára ez a testület. Ez a tény igazolja a vezetőségválasztó közgyűlés előkészítése során kialakult elgondolás helyességét, amely szerint a választmánynak a tagság képviselői szervének (mintegy „parlamentjének”) kell lennie, amelyben a tagság választott területi képviselői mellett feltétlenül helyet kell kapniok a helyi csoport titkároknak is, akik a mindennapi egyesületi munka teljes súlyát vállukon hordozzák és területükön az egyesületi élet motorjai. Amint a lezajlott választmányi ülések bizonyítják, a választmány a korábbi reprezentatív testületből igazi munkacsoporttá vált, amely az egyesületi élet, az Egyesület jövője iránti felelősségérzettől áthatva, igen aktívan folytatta munkáját. Ez a munka pedig nem kisebb feladatot jelentett, mint az Alapszabályok radikális átdolgozását úgy, hogy azt már sokoldalúan megvitatva, jóváhagyásra kész állapotban terjeszthessük a jelenlegi közgyűlés elé. Ezt a feladatot a választmány sikeresen végrehajtotta.

Sokirányú tevékenység a központi szakosztályokban és szakbizottságokban

Amint már említettem, szemmel láthatóan felpeszsdült az élet központi szakosztályainkban, szakbizottságainkban is. Ez leginkább a számos új erő bevonásának tulajdonítható; sok tagtársunk úgy érezte, hogy Egyesületünkben találja meg leginkább képességeinek, hajlamainak legjobb kifejlesztési lehetőségét. Tulajdonítható azonban annak is, hogy *a jelenlegi körülmények között fokozott szerep hárul Egyesületünkre az erdészet szellemi egységének megteremtése tekintetében* és ez kiszélesítette az egyesületi munka határait, sok esetben a társadalmi munka szokásos kereteit jóval meghaladó feladatok elé állította tagtársainkat.

A továbbiakban az egyes szakosztályok és szakbizottságok munkájából kiragadott fontosabb részletekkel jellemzem ezeknek a szerveknek tevékenységét, minthogy sokirányú erőfejlesztésükről teljes áttekintést adni az idő rövidsége miatt nem lehetséges.

AZ ERDŐ Szerkesztő Bizottsága

radikális változtatást hajtott végre munkájában. Létszámát alaposan kibővítette, *gyakorlati* szakemberek bevonásával. Munkájának kezdetén a sok irányból beérkezett észrevételek és javaslatok figyelembevételével *szerkesztési munkatervet* dolgozott ki az 1972—1975-ös évekre. A bizottság összetételét és munkatervét az elnökség is megvitatta és jóváhagyta. A bekövetkezett változásokat valamennyi tagtársunk közvetlenül érzékelheti. Korszerűen tördelt külalakban, olvasmányos cikkekkel gazdagodva, pontosan jelenik meg a lap anélkül, hogy mindez a tartalmi színvonal rovására ment volna.

Nagy eredményként könyvelhetjük el, hogy *sikerült a szerkesztőknek több szocialista ország testvérlapjával szoros kapcsolatot kiépíteni és kölcsönösen célszámokat megjelentetni.* Áprilisban a szovjet Lesznoje Hozjajsztvo című szaklapban helyeztük el *dr. Dimény Imre* miniszter elvtárs „A magyar fagazdaság

helyzete és IV. ötéves terve" című cikkét. A bolgár Gorsko Stopanstvo című lap júliusban AZ ERDŐ emblémájával és a magyar nemzeti színekkel szignálva teljes magyar számot adott ki. A közelmúltban pedig a lengyel Las Polski jelent meg túlnyomórészt magyar szerzők által írt cikkekkkel.

Cserébe a mi júliusi lapszámunk jelent meg teljes lengyel célszámként, borítóján a lengyel lap fejlécével díszítve. További külföldi célszámok megjelenése előkészítés alatt van. *A szerkesztőség ezekkel az eredményekkel egyesületi külpolitikánkat is hatékonyan segíti elő.*

A tagság kívánalmainak megfelelően *kibővült az Egyesületi Közlemények rovata is. A terjedelemszabta lehetőségeken belül arra törekszünk, hogy a rovat ne csupán az események puszta adathalmazára legyen, hanem tükrözze az Egyesületben végbemenő folyamatokat és rangra, beosztásra való tekintet nélkül minél több tagtársunk véleményét, javaslatát tárja a nyilvánosság elé.*

Meg kell említenem a további fejlesztés nehézségeit is. Amellett, hogy a gyakorlatban működő szellemi erőforrások változatlanul lanyhán buzognak, *a fejlesztésnek anyagi, pénzügyi korlátai is vannak.* Tisztában kell lenni azzal, hogy a lap előfizetési díja az előállítási költségeknek a felét sem fedezi. A MÉM megértő támogatása nélkül tehát még puszta megjelenése is veszélyben forogna. Ilyen anyagi körülmények között igényesebb nyomdatechnikai megoldásra nem gondolhatunk és az íráskedv anyagi ösztönzésének is szűkösek a forrásai. Pedig azt is meg kell említenem, hogy legjobb tudomásom szerint *Egyesületünk lapja a maga 107 évfolyamával az ország legöregebb sajtóorgánuma,* korban csupán a 100-ik évfolyamában levő Népszava közelíti meg.

Az Ellenőrző Bizottság

hármás funkciót lát el: az Egyesület Alapszabályok szerinti működésének, pénzgazdálkodásának és belső fegyelmeinek ellenőrzését. Ennek a bizottságnak az esetében pozitív jelenség, hogy röviden lehet megemlékezni munkájáról. A bizottság az Alapszabályokba ütköző jelenséget nem észlelt és szerencsére fegyelmi ügy lefolytatására sem került sor. Az Egyesület pénzgazdálkodását a bizottság vezetője: *Imreh János* elvtárs részletesen elemezte 9 hónappal ezelőtt, így ennek lényegi megismétlésétől a jelenlegi közgyűlésen eltekintett. A beszámolási időszak alatt a bizottság elsősorban a vidéki helyi csoportoknál végzett pénzügyi ellenőrzést. Ennek során több, elvi jelentőségű problémát tárt fel, melyeknek az MTESZ-szel közösen való rendezése folyamatban van.

E helyről is felhívom helyi csoportjaink vezetőit a meghatározott költségvetési keret összességében és költségnemenkénti betartására, a pénzeszközöknek a munkatervben szereplő célkitűzések elérésére törekvő hatékony felhasználására és a reprezentációs kiadások normán belül tartására.

A Szervező Bizottság

feladatának megfelelően az elnökséget támogatta az Egyesületet irányító munkájában. Részt vett az elnökség képviselőjében a nagyrendezvények (köztük a jelenlegi közgyűlés) előkészítésében s képviselte az országos vezetőséget a helyi csoportoknak az MTESZ területi szervezetei által történt beszámoltatásán azokban az esetekben, amikor azon a vezető tisztségviselők személyesen nem tudtak megjelenni.

A bizottsággal az elnökség is foglalkozott és úgy határozott, hogy azt *Szervező és Propaganda Bizottsággá kell fejleszteni.* Ennek megfelelően a bizottság munkájában az erdészet és az Egyesület érdekében kifejtett propagandatevékenységnek megfelelő súlyt kell kapnia.

Az elnökség a bizottság vezetőjét, *Riedl Gyulát* bízta meg az Egyesület *könyvtárosi* teendőinek ellátásával, valamint az Egyesület *archív iratanyagának* gondozásával.

A Külügyi Bizottság

igen nagy munkát végzett az elmúlt időszakban. Egyesületünk két nagyszabású nemzetközi erdészeti rendezvény megrendezését vállalta el a folyó évre, amelyen több mint száz külföldi résztvevő lesz jelen jóformán a világ minden tájáról. A bonyolult, sok kényes problémát rejtő feladat megoldása: a költségvetéskészítés, a pénzügyi bonyolítás, a megfelelő szállás, étkeztetés és közlekedés, valamint az egyéb tárgyi feltételek biztosítása, a hatalmasra duzzadt külföldi levelezés bonyolítása, a speciális egyéni kívánások kielégítése stb. a bizottságot nagy próbatétel elé állította és jóformán minden napját lekötötte.

A Műszaki Fejlesztési Bizottság

sokirányú tevékenységére jellemző, hogy *három albizottság* keretében folytatja munkáját: a papír- és cellulózipari albizottságban, a számítástechnikai, valamint a fejlesztéstervezési albizottságban. A bizottság koordinálja a Gépesítési, a Fahasználati és az Erdőfeltárási Szakosztály munkáját. *Jelentős eredménye* az albizottsági munkának, hogy a hazai fűrészipari hulladék papír- és cellulózipari aprítékká történő feldolgozása olyan stádiumba jutott, amely már a feldolgozóipar igényét is kielégíti. Ezzel remélhetőleg megnyílik az út az üzemek számára sok gondot, de egyébként komoly népgazdasági értéket jelentő nyersanyag hasznosítása előtt.

A Számítástechnikai Albizottság az erdészeti ágazati számítóközpont életre hívásán és a magyar erdőkre vonatkozó *bázisadattár* létrehozásán fáradozik. Ezen belül a számítástechnika ágazati alkalmazásának konkrét esetét is feldolgozták: az erdősítések műszaki átvételi adatainak számítógépes feldolgozását.

Az MFB az általa koordinált szakosztályokkal és a Vértesi EFAG-gal karöltve készítette elő a jelenlegi vándorgyűlés szakmai programját és adta ki annak tájékoztató füzetét.

Az Oktatási Bizottság

teljesen újjászervezte sorait és *erejét elsősorban a középfokú szakemberképzés problémáinak megoldására koncentrált*. Munkájának eredménye, hogy a technikus képzésről szóló miniszteri rendeletbe az erdésztechnikusokra vonatkozó rész a gyakorlat igényeinek megfelelő megfogalmazásban került bele, a beiskolázási körzethatárok végre egyértelműen tisztázódtak és a technikusok szakosítását is a reális, gyakorlati igényeknek megfelelően irányozta elő a rendelet. A szakosztály igen gondosan kidolgozott jegyzetet hozott létre az erdészek továbbképzése érdekében.

Erőfeszítéseinek tulajdonítható, hogy ma már a fagazdaság vállalatának jelentős részénél főállású oktatási előadó szervezi a dolgozók képzését és továbbképzését. A Bizottság áprilisban egy hetes továbbképző tanfolyamot rendezett Zamárdiban a vállalati oktatási előadók részére.

A továbbiakban *ankétot tartott a szakmunkásképzés és továbbképzés helyzetéről és feladatairól*. Az *ankét anyagának kivonatát* Egyesületünk előterjesztés formájában dr. Dimény Imre miniszter elvtárshoz, valamint az Erdő- és Fagazdasági Egyesüléshez is eljuttatta, kérve az e téren fennálló viszonylagos elmaradottságunk felszámolásához szükséges anyagi segítséget.

Az Erdészeti Gazdaságtani Szakosztály

a megoldandó feladatok nagy tömegére való tekintettel három munkacsoportot alakított: az állóeszközgazdálkodás elemzésére, a fafeldolgozás jövedelmezőségének vizsgálatára, valamint az üzem- és munkaszervezési tevékenység továbbfejlesztésére.

A munkabizottságok a szakosztályi üléseken azt vizsgálták, hogy milyen elszámolási rendszerben választható el a fafeldolgozás jövedelmezősége a fahasználat jövedelmezőségétől, milyen jövedelmezőségi szint biztosítaná a műszaki fejlesztés pénzügyi alapjait, milyen gazdasági szabályozó változás biztosítaná az ipar intenzív fejlesztésének a lehetőségét. Külön vizsgálta a hazai fenyőfajok termesztésének jövedelmezőségét.

Az Erdőhasználati Szakosztály

két szakbizottságban: a fahasználati és a fafeldolgozási munkabizottságban, valamint egy tanácsadó testület keretében fejtette ki munkáját.

A szakbizottságokon belül meghatározott témákban több munkacsoport dolgozik önállóan a fahasználati ágazat jelenlegi helyzetének elemzésén és fejlesztésének főbb kérdésein. Néhány téma címét említtem meg munkájuk jellegének érzékeltetésére: a korszerű vertikum típusa (10—20 000 m³ kapacitású mechanikai fafeldolgozó üzem és tartozékai a központi rakodó mellett); szakmunkás és betanított munkás képzés a feldolgozó ágazatban; a fapiac várható tendenciái 1980-ig; adatbank felállításának javaslata stb. A szakosztály részt vett a jelenlegi közgyűlés szakmai programjának előkészítésében is, ennek érdekében áprilisban szakosztályi ülésüket és értékelésüket Pusztavámon tartották.

Az Erdőfeltárási Szakosztály

is többirányú tevékenységet fejtett ki a beszámolási időszak folyamán. Egyrészt terjedelmes *tanulmányban* feldolgozta és megvitatta „Az erdészeti utépítés és útfenntartás gépesítésének fejlesztése” című témát. Másrészt *megtervezte és előkészítette a FAO/ECE/ILO szimpóziumhoz csatlakozó egy hetes tanulmányút szakmai programját*, szintén a korszerű erdei utépítés és erdőfeltárási témakörben, összeállította és kiadta a tanulmányút szakanyagát tartalmazó kötetet. Tulajdonképpen a tanulmányút jelenti azt a szellemi export-terméket, amelynek értékesítésével deviza-bevételhez jutunk.

Az „Erdők a közjóért” Szakosztály

egyike Egyesületünk legaktívabb és legeredményesebb szakosztályainak. Sokirányú munkájára leginkább az jellemző, hogy üléseit rendszerint vidékre kihelyezve tartja és az általa művelt munkaterület jellegének megfelelően mindig más társadalmi szervekkel karöltve. E szervek közül a legfontosabbak a Hazafias Népfront Országos Bizottsága, a KISZ KB Ifjúsági és Falusi Osztálya, az MTA Régészeti Osztálya, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, az Építőipari Tudományos Egyesület, a MAE Disznóvénnytermesztési és Zöldterületi Szakosztálya, a Közlekedéstudományi Egyesület, a Magyar Hidrológiai Társaság, a különböző területfejlesztési társadalmi bizottságok (mint pl. a Velenye tavi, a Mátra—Bükki stb.).

A számos szakülés és tanulmányút között érdekes és jelentős megmozdulása volt a *szakosztálynak az erdőterületek üdülési igénybevételének és üdülési hozamainak meghatározása érdekében indított kérdőíves felmérési akció* az ország ilyen szempontból kiemelkedő jelentőségű nyolc körzetében.

Szakirodalmunkat is értékes kiadvánnyal gazdagította a szakosztály, amikor

sajtó alá rendezte és kiadta a múlt évben az MTA-n rendezett „Erdők a közjóért” c. tudományos ülészak előadásainak anyagát.

Továbbá nagysikerű, széles körű előadás megrendezéséből vette ki a részét: „Az erdő igénybevétele és hasznosítása, különös tekintettel az üdülési funkcióra” címmel, amelynek *dr. Gerhardt Olschowy* bonni professzor, a téma világszerte ismert szakértője volt az előadója.

Egyébként ez a *négy munkabizottsággal működő szakosztályunk a legnagyobb szellemi erőkoncentráció a környezetvédelem témájában az erdészet területén.*

Az Erdőművelési Szakosztály

sorait teljesen újjá rendezve, imponáló munkatervet készítve, három munkabizottságot alakítva fogott a munkához, amelyből két jelentős mozzanatot kell kiemelni. Az egyik: a szakosztály a MÉM Fagazdaságfejlesztési Osztályának felkérésére megvitatta a tervezett „Erdősítés nemesített vetőmaggal” című szakfilm forgatókönyvét és hasznos útmutatásokat adott a rendezőknek.

A másik jelentős vállalkozás volt a munkatervnek megfelelően „Erdőművelési Napok” címen rendezett kibővített szakosztályi ülése és helyszíni bemutatója Egerben, illetve a Mátrai EFAG területén, amely a résztvevők számára és érdeklődését tekintve, mintegy egyesületi *nagyrendezvényként* könyvelhető el.

Az Erdőrendezési Szakosztály

is három munkacsoport megalakítását tartotta célszerűnek a maga elé tűzött feladatok megoldása érdekében, melyek elsősorban az *erdőrendezés műszaki fejlesztésének* problémáira irányulnak.

Munkájuk során felhasználták az Egyesült Államok erdőrendezési tapasztalatait is. Továbbá — minthogy a jóléti erdőgazdálkodás jócskán vet fel erdőrendezési problémákat — az Erdők a közjóért Szakosztállyal közösen kétnapos tanulmányúttal egybekötött szakülést rendeztek a Balaton térségében. Továbbá a MÉM illetékeseinek és a gyakorlatban dolgozó erdőrendezőknek a bevonásával kibővített ülést tartottak faterméstani témakörben.

Az Erdészettörténeli Szakosztály

munkatervének megfelelően negyedévenként ülésezett. Ezek közül egyet a Vadgazdálkodási Szakosztállyal közösen, egyet pedig Sopronba kihelyezve rendezett.

A munka előterében jelenleg az erdészet történetének szempontjából értékes forrásanyag összegyűjtésének, megmentésének gondja áll. Különösen a régi és az újabb erdőgazdasági üzemtervek elhelyezésének megoldásán fáradozik a szakosztály, s ebben az ügyben felvette a kapcsolatot a levéltárak igazgatóságával. Ugyancsak e célból indította meg az *erdészeti helynév* gyűjtésre irányuló akcióját. A több oldalról megnyilvánuló igények alapján megkezdte egy önálló erdészeti-vadászati múzeum tervezetének kidogozását. Folytatja a múlt évben megkezdett és gyűjteményes erdészettörténeli tanulmánykötet kiadására irányuló munkáját, valamint sajtó alá rendezte az *Erdészettörténeli Közlemények* soron levő füzeteit.

Az Erdei Vasutak Szakosztálya

egyike legaktívabb, legrendszerezesebb munkát végző szakosztályainknak, amely havonta ülésezik. Szaküléseik gazdag repertoárján a jóléti erdőgazdálkodás és az erdei vasutak kapcsolata, a vasútüzem gazdaságossági kérdése, a vasutak teljesítménye, a vasútüzemi okmányok kezelése, a vasúti személyzet tovább-

képzése és utánpótlása, s természetesen a vasútüzem műszaki fejlesztése szerepelt. *Örvendetes jelenség, hogy minden második ülésüket vidéken, vasútüzemnél tartották* (Királyréten, Lentiben, Gemencen).

A Gépesítési Szakosztály

újra rendezte sorait, ezt követően kéthavonként tartotta üléseit. Munkája során szoros kapcsolatot alakított ki a Fahasználati és Erdőfeltárási Szakosztállyal. Szakülései közül egyet a Kapuvári Erdészetben, egyet pedig a pusztavámi manipulációs telepre kihelyezve tartott, utóbbit már a vándorgyűlés szakmai programjának előkészítése jegyében. Az üléseken egyrészt a gépi kérgezés jelenlegi helyzetét és problémáit vitatták meg, másrészt mindazokat a szakkérdéseket, amelyeket a vándorgyűlés szakmai programja is érintett.

A Vadgazdálkodási Szakosztály

üléseit átlag kéthavonként tartotta. Ezek közül egyet az Erdészettörténeti Szakosztállyal közösen rendezett vadásztörténeti témakörben, melynek során megtekintették a Mezőgazdasági Múzeum ki nem állított vadászati gyűjteményanyagát.

Egy másik alkalommal pedig külföldi előadó: a hazánkban tartózkodó dr. *Julius G. Nagy* colorádói egyetemi tanár előadását hallgatták meg „Vadgazdálkodás és vadászat Észak-Amerikában” témakörben.

A Kereskedelmi Szakosztály

1972-ben folytatta a múlt évben megkezdett témák feldolgozását. Ezek: a KGST országok faár-rendszereinek összehasonlító vizsgálata, a termelőeszköz-piac makrostrukturális vizsgálata az ágazati kapcsolatok mérlegének felhasználásával, a hazai fagazdaság marketing koncepciójának kialakítása.

Rendezvényei közül kiemelkedő, országos jelentőségű volt a „Fenyőgömbfa és fenyőfűrészáru helyettesítés” témakörben rendezett tudományos szimpózium, melyet az ERDÉRT Helyi Csoporttal közösen szervezett, s melynek anyagát jelenleg rendezik sajtó alá.

A Mikológiai és Faanyagvédelmi Szakosztály

változatlanul legaktívabb és legnagyobb szakosztályunk. Az öt bizottság keretében végzett munka oly nagy és sokrétű, hogy annak ismertetésére csak érintőlegesen vállalkozhatom.

A szakosztály gyakorlati munkájának tengelyében a közép- és felsőfokú gombaismerői tanfolyamok rendezése áll. Emellett az utóbbi időben előtérbe nyomult a tudományos kérdések vizsgálata és ez szakosztályon belül felvetette a működési profil tisztázásának szükségességét. Törekvés tapasztalható abban az irányban, hogy a szakosztály legyen a különböző mikológus szervezetek (mint pl. az ipari, az orvosi, a biológiai mikológia) között a kooperációt létrehozó szervezet.

A szakosztály az Egyesületünkhöz fűződő kapcsolatait a *faanyagvédelmi bizottság* létrehozásával is erősíteni kívánta. Megjegyzem, hogy e kapcsolatok valóra váltása érdekében nemcsak mikológus tagtársainknak, hanem Egyesületünknek is mielőbb konkrét lépéseket kell tenni.

Új vonások a helyi csoportok életében

Úgy gondolom, hogy a szakosztályok és szakbizottságok működésének vázlatos ismertetése is meggyőzően bizonyítja: ezek az egyesületi élet szempont-

jából oly fontos szervek a beszámolási időszakban komoly és eredményes munkát végeztek.

Legalább ugyanez mondható el vidéki szervezeteink, helyi csoportjaink tevékenységéről is. E helyen nem vállalkozhatom harmincöt helyi csoportunk rendkívül szerteágazó, sokoldalú életének még vázlatos bemutatására sem. Az év végén statisztikai értékelést végzünk és az 1971. évihez hasonlóan közlésteszük szaklapunk „Egyesületi közlemények” rovatában.

Most mindössze a helyi csoportok életének két örvendetes jelenségére mutatok rá. Az egyik: mind több helyről kapunk híradást arról, hogy az egyesületi rendezvényeket már több ízben nem a vállalati központban, hanem erdészetekhez kihelyezve tartották. Így a korábbinál jóval nagyobb számban vehettek azon részt erdész tagtársaink. A másik: a helyi csoportok személyi összetétele egyre inkább asszimiláló jellegű, egyre több állami, termelőszövetkezeti, állami gazdasági és egyéb szektorban dolgozó szaktársunkat tömöríti egy-egy csoport. Azt hiszem, nem kell különösebben részleteznem ennek jelentőségét az erdészet szellemi egységének megteremtése szempontjából.

Az Egyesület külső kapcsolatai

Egyesületünk belső életének elemzése után röviden ismertetem a szakmánk szempontjából jelentős állami és társadalmi szervezetekkel fennálló kapcsolataink alakulását.

A MÉM-mel, illetékes főhatóságunkkal kedvezően alakult kapcsolataink. A félév folyamán dr. Dimény Imre miniszter elvtárs két ízben is fogadta Egyesületünk vezetőit és e megbeszélések során áttekintettük a két szerv kapcsolatát érintő időszerű kérdéseket. *Miniszter elvtárs segítőkész érdeklődésének megnyilvánulásai azok a miniszteri kitiüntetések is, amelyeket a közgyűlés alkalmából kifejezetten a kiemelkedően magas társadalmi, egyesületi munkáért adományozott. Szervezett, rendszeres és szoros kapcsolatban állunk a minisztérium Tájékoztatási Főosztályával. A Főosztály megértő anyagi támogatása nagy gondot vesz le vállunkról szaklapunk fenntartása tekintetében és e támogatásért e helyről is köszönetet mondunk.*

Tájékoztatásunk és a bekapcsolódás lehetősége érdekében a minisztérium rendszeresen megküldte Egyesületünknek a soron következő időszak minisztériumi munkatervét.

Egyesületünk a társadalmi munka lehetőségeivel és eszközeivel igyekezett viszonzni a minisztérium támogatását. A félév során — az érdekelt társegyesületek képviselőinek bevonásával — ankét keretében megvitattuk az Északi Középhegység fagazdaságának fejlesztésére irányuló minisztériumi regionális tervet. Az ankét észrevételeit a minisztérium (a lehetőségek határain belül) érvényesítette is.

Továbbá a MÉM Term. és Műsz. fejl. Főo. Fagazdaságfejlesztési Osztályának megkeresése alapján határoztunk úgy, hogy a jelenlegi vándorgyűlésünk szakmai programját kimondottan a MÉM fagazdaságfejlesztési műszaki koncepciójának propagálása szolgálatába állítjuk.

Az ágazaton belüli állami kapcsolatok köréből az Erdészeti Tudományos Intézetet, az Erdészeti és Faipari Egyetemet, valamint az Erdő- és Fagazdasági Egyesületet, az ágazaton kívüli állami kapcsolatok köréből pedig az MTA-t és az OMFB-t kell kiemelnem, mint legjelentősebb partnereinket.

E ponton kell megemlékeznem az állami élet egy örvendetes személyi eseményéről. Nevezetesen arról, hogy a Minisztertanács kartársunkat és barátunkat, Rakonczay Zoltán tagtársat nevezte ki az Országos Természetvédelmi Hivatal elnökévé. Rakonczay kartársnak e helyről is jó munkát és sok sikert kí-

vánva, kifejezzük azon reményünket is, hogy a jövőben azonos érdekerületünk még több pontján találkozva, még szorosabb kapcsolatban munkálkodhat a két intézmény a természeti környezet megvédésének nagyszerű feladatán.

Egyesületünk és a MTESZ kapcsolata

A társadalmi szervek közül természetesen a legszorosabb kapcsolat Szövetségünkhöz, a MTESZ-hez fűz bennünket. A MTESZ életének nagy eseményéről, a májusban megtartott VIII. Közgyűlésről kell itt elsősorban megemlékezni. A közgyűlésről szaklapunk hasábjain is beszámoltunk, a MTESZ területi szervezetei is a legtöbb helyen tájékoztatták erről a helyi csoportokat. Két, Egyesületünket közvetlenül érintő eseményt emelek ki a közgyűlés eseményeiből. Az egyik: *Fekete Gyula fűtőkárh. kartársunkat a Szövetség Elnöksége MTESZ-díjjal tüntette ki kétévtizedes, odaadó és eredményes társadalmi munkásságáért.* Ennek jelentőségét akkor tudjuk igazán értékelni, ha meggondoljuk, hogy a Szövetség 95 000 főnyi tagságából 28-an kapták meg ez évben a MTESZ-díjat.

A másik örvendetes eseménye volt a MTESZ közgyűlésének, hogy az új elnökség a 16 tagú végrehajtó bizottság tagjai közé választotta dr. Madas András elvtársat, Egyesületünk elnökét. Ennek jelentőségét is akkor tudjuk igazán értékelni, ha meggondoljuk, hogy a 28 tagegyesület vezetői közül jóformán csak minden második-harmadik egyesületből kerülhet egy funkcionárius a végrehajtó bizottságba.

Kapcsolatok a társegyesületekkel

A MTESZ tagegységei közül változatlanul a *Faipari Tudományos Egyesülettel* tartottuk fenn a legintenzívebb kapcsolatokat. Közös ankétot rendeztünk a FATE-val, valamint a LIGNIMPEX Vállalat közreműködésével ausztriai faipari tapasztalatok témakörben. Folyamatban van egy közös kooperációs bizottság felállítása, mivel egyre inkább szaporodnak azok a feladatok, amelyeknek megoldása a két egyesület szoros együttműködését igénylik. A FATE megkeresésére Műszaki Fejlesztési Bizottságunk, valamint Fahasználati Szakosztályunk megvitatta és véleményezte a FATE Műszaki-Tudományos Bizottsága által megküldött „A gyártási kooperáció kiszélesítésének lehetséges irányai a bútór-, épület-, asztalos- és fűrészlemeziparban” című munkabizottsági zárójelentést.

Munkakapcsolatot tartottunk fenn a *Magyar Agrártudományi Egyesülettel* is. Közös rendezvényünk volt a tavasz folyamán környezetvédelmi témakörben, melynek előadója a téma nemzetközileg elismert művelője: Olschowy bonni professzor volt. Továbbá közreműködött a MAE az Északi Középhegység fagazdaságának regionális fejlesztése tárgyában rendezett ankétunk munkájában, amelyen alelnökével képviseltette magát.

Ugyancsak munkakapcsolatot tartottunk fenn a *Magyar Hidrológiai Társasággal*. Elsősorban az „Erdők a közjóért” Szakosztályunk rendezvényei nyújtottak megfelelő alkalmakat az együttműködésre, így például az előbbieken említett környezetvédelmi ankét is.

Változatlanul jó baráti kapcsolatot tartottunk fenn a testvéri *Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel*. Munkakapcsolat épült ki Egyesületünk, valamint a *Geodéziai és Kartográfiai Egyesület* között; annak Földhasználati Szakosztálya, valamint Erdőrendezési Szakosztályunk jelenleg közös ankétot készít elő földhasználati témakörben.

A szokásos kereteken túlmenően Egyesületünk is igyekezett a MTESZ munkájához hozzájárulni, azt támogatni. A félév folyamán vitavezető elnökök, il-

letve szakvezetők és tolmácsok biztosításával vettük ki a részünket a nagy-sikerű Finn, valamint Svéd Műszaki Hét megrendezéséből.

Nagyrendezvényeink sorában meg kell említenem a fakitermelők hazai és nemzetközi versenyének rendezésében való részvételünket. A külföldi versenyzők számát is tekintetbe véve mondhatjuk, hogy hasonló méretű verseny még nem volt hazánkban, különösen ha azt is figyelembe vesszük, hogy új versenyszám is járul idén a hagyományos számokhoz, nevezetesen az erdőgazdasági rakodógépkézelők versenye. Bár ebben a rendezvényben a terhek túlnyomó részét mások viselik, a verseny lebonyolítása után mégis napirendre kell tűzni Egyesületünkben is a versenyek rendezésével kapcsolatban a jövőben képviselendő irányvonal megvitatását.

Külföldi kapcsolataink alakulása

Az elmúlt kilenc hónap folyamán örvendetesen fejlődtek külföldi kapcsolataink is. *Különösen helyi csoportjaink tagsága köréből utaztak számosan csere alapon a szocialista országokba* és láttak viszont vendégül külföldi erdészeti szakembereket.

Az egyesület hivatalos kapcsolatainak alakulása szempontjából két utazást kell külön kiemelni. Az egyik: *hosszú idő után első ízben képviseltette magát Egyesületünk hivatalos, egyesületi szintű küldöttséggel osztrák erdészegyesület közgyűlésén.* Alsó-Ausztria, Bécs és Burgenland Erdészeti Egyesülete Burgenlandi Szekciójának meghívására négytagú küldöttségünk vett részt júniusban Rohoncon tartott közgyűlésén, valamint a csatlakozó tanulmányúton. Látogatásunk során burgenlandi kollégáink meleg vendégszeretetét élvezhettük és azzal a meggyőződéssel térünk haza, *hogy kapcsolataink a két egyesület között rendszeressé válnak, s ezeket a kapcsolatokat tagtársaink javára gyümölcsöztethetjük.* Reményünket megerősíti az a tény, hogy burgenlandi barátainkat máris jelenlegi közgyűlésünk résztvevői között üdvözölhetjük és betekintést nyújthatunk számukra egyesületünk munkájába, valamint a magyar erdőgazdaság eredményeibe és gondjaiba.

A másik jelentős külföldi szereplésünk volt *a KGST országok erdészeti és faipari társadalmi egyesületeinek varsói tanácskozásán való részvételünk,* amelyen Egyesületünk két fővel képviseltette magát. Reméljük, hogy a Varsóban kötött megállapodásoknak megfelelően a jövőben fellendül a szocialista országokkal fennálló kapcsolatunk és az eddiginél is több tagtársunknak nyílik majd módja a testvéri országokba irányuló szakmai utazásokra. Ez a látogatás egyébként kötelezettséget is ró Egyesületünkre, mert (amennyiben ahhoz szövetségünk, a MTESZ hozzájárul) *a baráti egyesületek legközelebbi, 1974. évi találkozásának megrendezése Egyesületünkre hárul.* Ez a feladat azonban újabb lehetőségeket is megnyit előttünk, feltéve, hogy okosan élni is tudunk ezekkel a lehetőségekkel.

Az eddig befektetett munka és az ügyek előrehaladása alapján félig-meddig már eredményeink között könyvelhetünk el két másik nagyjelentőségű nemzetközi rendezvényt is. Az egyik a FAO/ECE/ILO szimpóziumhoz csatlakozó és az erdei utak építése tárgyában rendezett tanulmányút, amelyet Egyesületünk szervezett és készített elő és még ebben a hónapban lebonyolításra kerül. A tanulmányúton számos külföldi szakember vesz részt a világ minden tájáról, így egyike lesz a magyar erdészettörténet legnagyobb szabású nemzetközi rendezvényeinek. Sikeres lebonyolítása komoly megbecsülést fog szerezni Egyesületünknek is, hazánk erdészetének is.

A másik nagy nemzetközi rendezvényünk — amely szintén az előkészítés előrehaladott stádiumában van —, a IUFRO levegőszennyezési konferenciája,

illetve az ahhoz kapcsolódó tanulmányút, melyet szintén Egyesületünk szervez. Ez a rendezvény nagyságát tekintve alig marad el az imént említett FAO/ECE/ILO tanulmányúttól és sikeres lebonyolítása esetén szintén jelentős erkölcsi és anyagi sikert könyvelhetünk majd el. Ez alkalommal is melegen köszönöm mindazon fővárosi és vidéken élő tagtársunknak fáradozását, akik munkájukkal lehetővé tették e két nagyszabású nemzetközi rendezvény megszervezését.

Szervezeti fejlődésünk

Egyesületünk szervezete is fejlődést mutatott a beszámolási időszak alatt. Taglétszámunk 4800-ról 4900 főre gyarapodott. Helyi Csoportjaink száma is kettővel növekedett (a budapesti Erdőrendezőszéki, valamint az MN központ Helyi Csoportok). Helyi Csoportjaink száma jelenleg 35.

A szervezeti élet eseményei között kell megemlékeznem a helyi csoport titkárok májusi értekezletéről, amelyet már az elnökségi munka irányelveinek megfelelően rendeztünk meg Nyíregyházán és amelyen a magyar erdészet időszzerű kérdéseit, jelenlegi problémáit elemeztük.

Eredményeink mellett meg kell említenem legfőbb gondunkat is, éspedig Egyesületünk központjának, vagyontárgyainak, hatalmas értéket jelentő emléktárgyainak jövőbeni elhelyezését. A napi sajtóból is ismeretes a kormány Gazdasági Bizottságának azon határozata, mely szerint a MTESZ jelenlegi székházát, a Technika Házát ez év végéig a Magyar Rádió és Televízió adja át és a Magyar Kereskedelmi Kamarával közös székházba költözik Budapesten a Kossuth Lajos térre. *A legmodernebb belsőépítészeti elvek szerint kialakított épület keretei közé csak vagyontárgyaink jelentős részétől való megváltás útján tudnánk beilleszkedni. Ezt nem tehetjük,* mert könyvtárunk, valamint egykori hatalmas székházunk berendezésének meglévő töredékei ma már a magyar erdészet történetének is becses emlékei. Ezen túlmenően használati értékük sem indokolja elidegenítésüket. Ezért azzal a kéréssel fordultunk a Szövetség vezetőségéhez, hogy lehetőség szerint a Szövetség Anker-közi részlegében biztosítsa elhelyezésünket, amely megfelelné tárgyaink jellegének, hagyományos méreteinek. A végső döntés még ebben az ügyben hátra van, bármiként is végződik azonban az áthelyezési akció, *számolnunk kell a társadalmi munka, az egyesületi élet tárgyi feltételeinek megnehezedésével, leszűkülésével.* Ezért már ez alkalommal is kérem tagtársaim megértő támogatását.
